

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Pars Altera.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

P A R S A L T E R A .

14. **T**res claves, quae caelum referant referantur. Primam Christus consignavit sancto Petro : *Tibi dabo claves regni caelorum.* Altera assumante ita Divo Hieronymo, est sanguis Christi nostri Domini : *Sanguis Christi clavis paradisi est.* Tertia est oratio animae iusta. Hinc Divus Pater Augustinus : *Oratio iusti, clavis est caeli, ascendit precatio, et ascendit Dei miseratio.* Et dicitur etiam de Elia magno vate os aureum scripsit : *Clavis caeli sic sermo Elia, jubet enim, et clauditur caelum, orat postmodum, et aperitur, ut sanctorum meritum monstraretur, non solum in utrisque posse quod voluit, sed in calcibus posse impetrare quodcumque petierit.* Idem cum habentur clavam paradisi, quae est oratio, pio nostro libitu paradisi referre possumus. Sed ut nostrae preces id possint, intercessione nominis Jesu sunt roboranda : *In nomine meo petitis.* Idcirco sancta Mater Ecclesia sic omnes suas preces, *Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum* concludit. Docere nos voluit, ut si aliquid velimus impetrare, ob merita nostri Redemptoris Jesu petamus : *Ecclesia sine intercessione nominis Jesu nullatenus aliquid à Patre impetrare praesumit.*

15. Salomon arcam Dei templo sumptuosissimo a se in honorem divinae majestatis exstructo inferre volens, dum sacerdotes ritu processionalis usitato pergerent, arcam portarent, portae seipsas ferarunt, & aditum praecelsurunt : *Cum jam iam arcam in templum inducere vellent, clavis a se ruit porta templi ultro, et miraculose. Sacerdotes ergo intonant Psalmum : Memento Domine David, ac ut venerit ad vestrum : Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui, ac si dicerent : O Deus, te rogamus, ut in gratiam Davidis haec portae nobis ingressum praebant, illico sese aperuerunt ; Tunc ultro etiam aperta fuerunt ostia templi, et aditus liber patuit cum his.* Ergo, si petere in nomine David tale miraculum obtinuit, quid nos in nomine Christi petendo non obtinebimus? Christus ergo verum modum orandi praescribitur : *Apollolis ait : Vnde modo non petitis quicquam in nomine meo, ac si diceret, si gratias vultis obsecrationibus impetrare velitis, intercessione mei nominis additote. Petite, sed in nomine meo.*

16. Et quotnam non sunt, qui rogant in nomine Domini, & tamen nil obtinent? quae hujus rei causa? nunc id dicam; duas orandi formulas, sed diverso fine, diverso effectu factas, in

sanctam optetis. Petite oratione, & accipietis. Si vobis quaedam exagiter, si in eam omnia expendantis, & si causa cadatis, ad incitatisque rediguntur. Petite oratione, & accipietis; si in oras impingere, qui capta destruat, optetis, sed ut illa feliciter compleantur : Petite oratione, & accipietis. Si negotiationes vestras aut prospera fortunae velit vobis, ac quotidie augeri : Petite oratione, & accipietis. Si nil aliud desideretis, quam saltem, qui non solum opum, sed & sanctorum fructus. Petite oratione, & accipietis. Si in facies lapsi, in abissum carceris compedibus vincti coniecti sitis, ac innocentiam vestram prodire velitis : Petite oratione, & accipietis. Si in hoc mundo nil esse nisi fraudes cognoscatis, & misericordiam Dei optimum esse capitale, quod possidetis, si id flagitate velitis, ut oportet : Petite oratione, & accipietis. Si inter mortis agoniā ve semini, modique sudorem fronte exprimat, si inter technas inimici tentatoris cum periculo ne voragibus aeternae damnationis hauriamini, agitemini, si animam salvare, & à Deo noxarum confessoriam, ac paradisi am obtinere desideretis : Petite oratione, & accipietis. Et revera multi à Deo orationibus flagrant, & pauci impetrant. An forsitan hoc inde oritur, quod Deus non attendit? an forsitan, quia oratio non valet? non; sed ut advertit sanctus Pater Augustinus defensus à nobis est. In verba ejus: *Accipit qui, ut debet, petit.* Ergo si non obtineamus signum est, quod proci debemus, non petamus. Conscientiamus? mille inquinatam noxam, animam à Demone occupatam habes, & majestatem divinam peccatis pulsare audes? *Non accipit, quia, ut debet, non petit.* An non audistis, quid per vatem Deum innotet? *Cum extenderitis manus vestras ad orandum, avertam oculos meos à vobis, et cum multiplicaveritis orationem non exaudiam.* Sed si dicas orationes tibi adesse gratas, ut humiliter addeas dicat: *Petite et accipietis, cur dicitur? Cum multiplicaveritis orationem non exaudiam?* audit causam, *Manus enim vestrae plena progreduntur, dicitur vult manus usuris, vindictis, homicidiis, ac omnibus sceleribus maculatas, & vultis, quod Deus vos audiat.* Gallus prius plenas excant, dein canit, hoc *Excutit, imitatio, conscientia tua culpas pelle, dein canit, ac cantibus divinis melos orationis infusa, sic ut debet, petes, et accipies, quiescimus.*

Handwritten notes in the right margin, including the word "clavis" and other illegible scribbles.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including "Anton. de", "Ego Tom. 1.", "cap. 2. in", "Jean. Sess.", "Obs.", "Labat.", "verbo. O.", "ratio prop.", "7. C. D.", "Psal. 131.", "Idem ibid.", "Idem ib.", "in nomine meo."

sefl. i. m. 7. fol. 145.

Clem. Alexand. Strom.

Cel. in Iud. cap. 4. v. 12. s. 23 fol. 119.

Iosue. 10. 9. 12.

ut si velocius accurrerent castra caelestia roganti ut homini, quam ut numini tunc iubenti.

11. Divus Clemens Alexandrinus orationis proprietatem esse, quod dominatur, affirmat, Oratio dominans: hoc est imperat, & precipiendo obedientiam acquirit. Ergo cum, qui rogat Deum, Deo ad nutum domini, eique imperare, ac obedientiam nancisci dicemus? ego hoc asserere non audeam, nisi alius his verbis, *Planè hæc est pia orationis ambitio, & ambitiosa orationis officiosus factus, scilicet Deum habere obsequentem huiusmodi precibus, mihi aniam præbisset.* Et oratio mihi adeo imperiosa videtur, ut ipsemet Deus, nec ungue lato ab ejus iussis declinet. Iosue cum quinq; Regibus Amorrhæis dimicabat, cursus velox Solis illi gloriam palmæ præcedere videbatur. Declinatione Solis ruinæ nullam restaurationem Amorrhæi sperabant. Iosue ergo ut solem nimis agili cursu declinantem, ac occasu suo noctem inducentem vidit, oculis in caelum jactis imperiosè Soli cursum itineris sui susteret, præcepit. *Sol contra Gabaon no movearis.* Nunc quid evenit? an Sol stetit? quodcumque aliud credibile mihi videtur; Et tamen narrat sacer textus: *Stetit sol in medio caeli.* O magnum stuporem! ergone sol hæret, nec gressibus giganteis immensum suum iter profequitur? an N. à sole, vocem, & iussa Iosue audita credimus? sed quomodo, si lapidibus in seorsibi- lior sit? & esto auditu fuisset præditus, nihilominus cum ne decretum infingeret divinum, quo perpetuare cursum debet, obediturum si se incredibile mihi videtur. Verum sacer textus particularitatem quandam, quæ magnam secum consequentiam trahit, recenset. *Audire: Stetit sol obediens Domino voci hominis.* Sol Deo sic clarè mandante stetit, & ille Deus, cui omnes creaturæ reverenter obedire debent, orationi, ac linguæ Iosue paruit; *Obediente Domino voci hominis* & planeta ille luminosus, non obstante decreto, quo cursus interpolatè cunctissimos prosequi debuit, potius ad nurus Iosue orantis, quam ad Dei præcipientis voluntatem sibi hæreadum duxit. Hoc forsitan Clemens Alexandri- nus verbis præfatis; *Oratio dominans inferte voluit.* Rex planetarum dominabatur, quando stetit in medio caeli, & ipse Deus ejus dominium permisisse videtur. *Obediente Deo voci hominis.* Hinc ego consequentiam infero: Ergo Iosue ro- gando iubet, & supplicando imperat, & oratio ab hominis, ferè imperium est Deo. Vel dicam cum Sal- viano, *quamvis in quod dicit, divinus aures in præ-*

cibus esse iustorum, non audientia tantum Dei, sed quadam quasi obedientia designatur. Iosue ergo medium magis proportionatum ad prologum, dum diem, intermedium solem, ac Deum sibi labo- ricadum, repente non porit.

12. Et dicit, quod oratio impossibile in possi- bile mutari, potest, nisi notius cum esse medium efficacè impossibilitatem in necessitatem insal-ubilem transformandi, asserere velimus. Magnus Isaac quadragesimum agebat annum, dum Re-becca filia Baluelis Syri e Melopotamia, quæ ob infœunditatem cum eo viginti annos sine prole transegerat: *Concipere non poterat cum stetit enim ea per viginti annos, ait Abulensis.* Demum Deus partu Gemellorum eam solam pol- luit. *Dominus dedit conceptum Rebecca:* sed in cretæ matris in campum matris mutantes, quæpote obscuro illo carcere prodire, certabant. *Colla- bantur in utero ejus parvuli, huc tantum ei videri- bat cruciatum, ut viscera sibi crepare putaret, inde impatiens, ac si favorem sibi collatum deple- raret, pro gratiis rependendis dicebat: Si sermone futurum erat, quid necesse fuit concipere? In hoc mundo gratiæ non nisi merore mitti concedi- videntur. Deus me fecundavit, sed utrum et dimicatione gemellorum martyro torquet sen- tio. Ac demum subnectit: *Quid necesse fuit concipere?* O Rebecca qualia hæc sunt verba? quis hic modus loquendi necesse fuit? an partus eius fuit necessarius? contrarium est verbum, si erat sterilis, necesse fuit te non parere, cum id impos- sibile sit feminæ infœundæ. Ergo si conceptus, nescio (an dicam infelicitas, ac cæcus) potius dicere, *quid contingens fuit concipere?* debet. Præterea quod viribus naturæ est impossibile, si virtute divinâ redigatur ad actum non ratione necessarium, quia sterilis impossibile est parere, non necessarium judicari debet. Unde ergo oratio- talis necessitas? ego sanè hanc necessitatem ex quodam antecedeate, scilicet oratione ma- triti sui Isaac, deduci credo: *Deprecatu quæ est Isaac Dominum pro uxore sua, eo quod esset sterilis: qui exaudivit eum & dedit conceptum Rebecca.* Hinc oratio non solum impossibile possibile, nec illi- rium fecit. *Quia necesse fuit concipere?* Speculatio- cujusdam docti expolitrosi modernæ est, qui sic ait: *Quod natura impossibile est præcari oratione, dicit de omnipotentia, non tantum possibile, sed etiam nec- cessarium redditur.**

13. Et quid mediante oratione à Deo non impetatur? si infirmitate opprimamini, ac

lib. 1. s. 23 fol. 119.

2. ad Co-
rinth. 12.
20. 7.

Job. cap. 1.
num. 8.

Idem nu-
mer. 12.

in facris historis reperio. Doctor gentium, qui acerrime exagitabatur, dum ad libidinem à Dæmone excitimaretur, efficacissimè ab illo fero Sathana, qui nunquam non eum torquebat, liberati postulavit. Datus est mihi stimulus carnis meae Angelus Sathanae, qui me colaphizet. Ter hanc rem apud Dominum iristi. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me. Sed incassum; & humeros contrahere, ac patientiam habere debuit. Plures ob causas Apostolus exaudiri merebatur. Primò, quia Deo charus erat, secundo, cum esset homo, & carnis, & ossibus compositus, qui Deum offendere poterat, spiritum tentatorem abigi poposcit. Nec tamen aliquid efficit. Rem magis stupendam audite. Dæmon toto orbe peragrato Deum obvium habuit, ac inter discursus mentio Jobi incidit, Deus Jobum mirè commecat, nec esse in orbe, qui ciperate, ac timore confendendus sit, ait: Nunquid considerasti servum meum Job quod non sit ei similis in terra, simplex, rectus ac timens Deum; & recedens à malo. Sed Dæmon replicat, necid per capillum miror; cum enim eum omnibus bonis fortunæ ditatis, maximè ingratius foret, si aliter faceret. Sed si ita lubear, hæc mihi fiat gratia, tuà venià more meo quater illi blandiri, vel ut dicitur Italicè: Far quattro carezze, fas mihi sit, & illico quantum abit caelum à terra, eum mutatum videbis. Deus id non denegat. Ecce universa quæ habet in manu tua sunt. Ulterius filius Deus ad patres Gerasenorum pertingens duobus à Dæmone infestis, qui quibuscumque obviis nocebant, occurrat; Deus è corpore illo migrent, ac ad ortum redeant, jubet. Dæmones, se ejus non posse refractari iustis ultra fatentur, sed ad minus id gratia iis præsterit, rogant, ut animalia, quæ à spurcicie, ac immu-

ditie nomen habent, incolere possint. Dæmon autem rogabatur eum dicens, si ejus nos, immo nos in gregem porcorum: & en precibus nostris. Et ait illis, ite. Dæmon bilem omnem in se habuit effundere, cuque maxime divina virtutes vult; & obtinet quidquid petiit: præterea porcorum immundorum haram pro domicilio eligunt, & esto illa animalia petantur, vocantur. Contra orat Paulus, à Deo liberati Dæmone libidinis, qui eum molestant, ut Deum offenderet, petiit, & non exaudiat. Quænam sunt hæc paradoxa: à sancto P. Angelino elucidationem petite. Ne extolleret in juvenis, colaphizatur ut patet. Dæmones extolli diti fuerunt ad damnationem, sed Apostolus ubi majus suum bonum ad salutem repulsum patitur. Divus Pater id expresse edicat. Non est exauditus Paulus: ad damnationem exauditus est dicitur: petiit Job ad tentandum, & concessum est. Dæmones petierunt se ire in porcos, & exauditi sunt. Dæmones petierunt se ire in porcos, & exauditi sunt illi exauditi sunt ad damnationem, Apostolus non exauditur ad salutem. Nunc o Christiane, vitio num aliqua advesitare afflictus peccata tua confundas, nec audiat. Deus egestatem tuam agnoscit, tuam utilitatem, ac salutem animæ intendit. Nos quid peramus, necimus, sed Deus totum novit, totum videt, & quid agat non ignorat. Hinc affirmavit os autem: Quis Dæmon aliquid nobis negat, non minus est, ac si concessisset. Ergo: Petiit in nomine Christi, & accepit. id Deus vobis donet, & quia diximus, itore.

